

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 388 /2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti I., a. s., S., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. A., s. r. o., T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 39/2008 z 9. decembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I., a. s., **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júla 2010 doručená sťažnosť spoločnosti I., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl.

46 ods. 1 ústavy uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Obdo 39/2008 z 9. decembra 2009.

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka navrhuje vydať nález, ktorým ústavný súd vysloví porušenie uvedených základných práv a zároveň zruší napadnuté uznesenie najvyššieho súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Sťažovateľka tiež navrhla, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 10 C 145/2005 z 24. mája 2007 v znení opravného uznesenia zo 7. septembra 2007, ktorý rozhodoval vo veci ako súd prvého stupňa, a rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15 Cob 252/2007 z 1. októbra 2008 ako súdu odvolacieho.

II.

3. Podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

4. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej zákonnej lehoty odpustiť (porov. IV. ÚS 28/02, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (porov. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

5. Ústavný súd zistil, že uznesenie najvyššieho súdu z 9. decembra 2009 bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľky 27. januára 2010 a právoplatnosť nadobudlo 29. januára 2010. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že si je vedomá, že sťažnosť nie je podaná v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu, preto požiadala o odpustenie zmeškania lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu. Podľa jej vyjadrenia lehotu zmeškala z dôvodu hodného osobitného zreteľa (sťažovateľka nemá od 1. decembra 2009 ustanovený štatutárny orgán). Ústavný súd zdôrazňuje, že zákon o ústavnom súde neumožňuje ústavnému súdu odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti, a to ani z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

6. Sťažovateľka podala sťažnosť na poštovú prepravu 1. júla 2010, teda zjavne po uplynutí ustanovenej dvojmesačnej lehoty (bod 4). Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť je podaná oneskorene, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Vzhľadom na uvedené sa ústavný súd sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale ju odmietol pre oneskorenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a z toho dôvodu bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky na rozhodnutie ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2010